

Излиза три пъти въ седмицата

всѣки :

Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА :

За година 20 лева сребърни
" шестъ мѣсѣцъ 12 лева ср.
" три " 7 " "
Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИЗЪМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Сичко което се отнаси до вѣстника
написва се направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукуъ.

Неплатени писма не се приематъ
Ръкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща :

За всѣки рѣдъ пръвъ пътъ 20 ст.
За " " вторий " 10 ст.

Руссе, 25 Априль 1884 год.

Неожиданно явление. Нашитѣ доволни, или по правилно, тѣзи, които до снощи се мъчеха да изменяватъ Търновската Конституция, въ послѣдния брой на в. „Срѣдецъ“, се явяватъ като най ревностни нейни защитници! Разбира се, че чловѣкъ трѣба да бѣде до толкова наивенъ и овчедушенъ, щото да повѣрва на тѣзи тѣхни преждевремни вѣдчи обѣщания и расказы и да не иска да разбере, че тѣ са плодъ на тѣхната неджгава хитрость. Такъвъ единъ маневръ пуснатъ въ ходъ прѣди да станатъ изборитѣ за Народното Събрание, читателя се сѣща съ каква цѣль се прави той.

Въ сжщия брой в. „Срѣдецъ“ като излага въ своеобразни общи фрази, началото на либералната партия и нейнитѣ дѣйствия, спира се на нѣкои точки отъ Конституцията, които либералната партия въ главѣ Каравелова, е презрѣла. То се знае, че единъ чловѣкъ, който още отъ младенчеството на своя зеленъ разсѣдъкъ е дѣйствувалъ и дѣйствува по езуитски начинъ за измѣненieto на Търновската Конституция, отъ такъвъ кжсогледъ чловѣкъ, естествено е да чуеме за нѣкакво презрѣние на нѣкои точки отъ Конституцията. Ний за туй не желаемъ и да споримъ, защото нѣмаме тази охота да се распрямъ съ хора, които едно поддържатъ, а друго вършатъ и като незнаятъ защо го поддържатъ, ставатъ идиоти.

Послѣ туй, в. „Срѣдецъ“ представя ни либералната программа и за да омне себе си, както и своитѣ малцина патрони, ни посочва, че въ нея се било допускало нѣкои и други измѣнения на Конституцията. Наистина, слѣдъ преврата, до издаването на тазъ Балабановска программа, либералната партия се бѣше съвършено смотала и прѣди да опредѣли плана на своитѣ дѣйствия, тя неможеше да се яви на сцената, макаръ народа и да се съвѣкуняваше съ идеитѣ на тази партия; но абсурдъ и безъ всѣкакъвъ смисълъ би било отъ наша страна да признаемъ, че тя съставляваше цѣльта, къмъ която трѣбоваше да се стрѣми партията; тя нѣбше на и неможеше да бѣде знамето на партията; тя бѣше срѣдството за постиганieto на една извѣстна цѣль — пълното въдворение на Търновската Конституция. Тѣй я разбирахме ний тази программа, тѣй я разбирахъ и тѣзи, които мислятъ за правилното и свободното развитие на нашия народъ. Независимо отъ туй обстоятелство, тайнитѣ редактори на „Срѣдецъ“ нетрѣбва да забравятъ, че тази программа не бѣ поддържана отъ главния създателъ на Търновската Консти-

туция, отъ основателя на либералната партия и отъ всѣкогашия на и днешния нейнъ водителъ—г. П. Каравелова.

По надолу в. „Срѣдецъ“ се мъчи да докаже, че представения проектъ за измѣненieto на Конституцията въ бившегто тѣй наречено Народно Събрание, е било станало по простата причина, че тогавашнитѣ обстоятелства изисквале тази отетжка, за да могло по сигурно да се достигне гонимата цѣль—пълното въстановление на Търновската Конституция. Съ други думи, „Срѣдецъ“ се мъчи да стовари грѣха върху консерваторитѣ, които, и безъ туй, представляватъ презрѣна чета. Съ туй, което по-нататкъ ни расправя „Срѣдецъ“ по тоя въпросъ, ний считаме за излишно да отегчяваме читателитѣ си, защото фактоветѣ и събитията, които станаха у насъ, сж извѣстни почти на всички и всѣкому неприятно ще бѣде да глѣда изначени фактове и дадено другъ колоритъ на аргументитѣ. А за горнето отъ наша страна ще споменемъ французската поговорка: *L'appetit vien en mangant*. Сжщо и нашия събрать „Срѣдецъ“, слѣдъ като опита несъстоятелността на тѣхната политика, която води и днешното правителство, почувствува тежквата и разбра що значи да незачиташъ правата на единъ народъ, който добръ отбира що нѣщо е свобода и когото, слѣдователно, желаемъ да управлявашъ. По отраженията на дѣйствията, които се извършиха отъ компромиса насамъ, трѣбоваше да паднатъ върху самитѣ тѣзи, които ръководеха тѣзи дѣйствия; а народа въ тоя случай, да узнае коя партия и даже кое лице пази и търси гаранция за запазването на неговитѣ права. Ако пакъхте непожтната Търновската Конституция Господа, защо замѣтихте Държавния Съвѣтъ съ вашата еднаква по образътъ и подобieto му кодификационна комисия? Ами седмото министерство, ами избирателния законъ, ами многобройнитѣ циркуляри, на които давате силата на законъ и на основание на които отчислявате видни чиновници (като г. Сукпарова), ами приеманieto Австрийската конвенция за желѣзницитѣ, ами купуването на Руссенско-Варненската желѣзница и още много отъ капитална важность нарушения на Конституцията, защо са ви обкружиле?.. Отговоръ нежелаемъ, защото какъвто и да е той, ще състои отъ фрази обвиняюща обстоятелствата и случитѣ за ваше оправдание.

Кого искате да сажите господа? Кому продавате толкова евтино либерални програми и непожтнати Търновски Конституции? Познаете ли вий що значи

программа на една партия чийто начала всецѣло сж опредѣлени въ основния законъ? Нуждно ли ни е намъ да знаемъ какво имате вий сега въ сърдцата си, когато на цѣль свѣтъ е извѣстно, че на 5 Декември 1883 г. отъ публичната трибуна, вий псувахте и пакдехте честнитѣ български синове, които имаха смѣлостта да се произнескътъ противъ измѣненieto на Търновската Конституция? Не вашитѣ ли патрони съ министерекитѣ си подниен внесоха тия измѣнения на Търновската Конституция въ беззаконното народно събрание? И не бѣха ли вашитѣ патрони, които пакъ съ своитѣ министерекни подписи скрепиха тия измѣнения въ форма на законъ, които и до днесъ още виеятъ на врата на народа? Можете ли да откажете венчко туй?

Сѣднале на най-високото мѣсто на нарушенията и подале ръка на консерваторитѣ, на безъ да се червеятъ захванале да расправятъ за непожтната конституция. Народа разбра кои сж истинитѣ истински синове и при предстоищитѣ избори, той на дѣло ще покаже до колко той може да възненавиди и призьрѣ за винаги тѣзи, които не зачитатъ правата му, тѣй сжщо както ги и поставя въ епопеята на своята слава.

ОТКЛИКЪ

Софийскій корреспондентъ на „Марица“ въ 596-й брой отъ 14 того, като съобщава на наивнитѣ и читатели, че въ четвъртъкъ на 12-й Априль билъ срокътъ, споредъ новий избирателенъ законъ, да си подадхтъ оставката венчкитѣ ония чиновници, които желаятъ да поставятъ кандидатурата си въ избирателнитѣ колегии, та да бѣдхтъ избрани за депутати въ народното събрание. казва: „до колкото можахъ да узная, ни единъ не е подалъ оставката си. Службата е по-сладка отъ депутатството“.

Това ни даде поводъ да извадимъ отъ заблуждение, както Марициний корреспондентъ, тѣй и общественото мнѣние. Нека се небеспокои шумлива „Марица“; има кой да омне лицето на българцината.

Не е оскъденъ народа отъ патриоти. Петина, много сж званъ, а мало избрани; но то невреди: мало сж избрани, но бабанки. Никой чиновникъ не билъ си далъ оставката! Слабо познава Фасулковий корреспондентъ патриотитѣ. И какъво ще каже Софийскій дописникъ на „Марица“, ако му кажемъ, че извѣстний г. Г. Живковъ, до сега и д. директоръ на държавната дѣвическа гимназия въ Варна, от-

давна още си е подалъ оставката? Само не знаемъ положително, по какви собственно причини е станала тая оставка! Ласкаемъ се обаче съ богатата надежда, че не ще се сжпни г. Георги съ драгоцената си кандидатура. Малцина имаме като него. Сѣки знае, че г. Живковъ нѣма образование, искаме да кажемъ по цѣлкой клонъ отъ положителната наука; но той е способенъ човѣкъ. Който е ималъ случай да се познае съ него отблизо и да го чуе кога говори, навѣрно е позналъ въ него човѣкъ вѣщъ въ много жизнени въпроси, които интересуватъ младитѣ хора и имъ доставятъ не само извѣстно удоволствие, но и добри уроци отъ политическа практика и домашна економия.

Ний прѣпоръчваме г. Г. Живкова на избирателнитѣ колегии и надѣваме се, че не ще се покаже недостоеенъ за депутатскій мандатъ. Това може да потвърди най-добръ и г. Горбановъ. Право казва уважаемата редакция на „Славянинъ“: „трѣба да се избиратъ за въ събранието хора съ добри метали, които да изпитатъ венчко гнуено и нечисто.“ Г. Живковъ дѣйствително има езикъ, има добра метала, съ която ще може добръ да обърска и омете мнозина нечисти и гнусни прѣвратаджии и узурпатори.

Г. Х. А.

Нѣколко искрени думи за ученическото дружество „Познай себеси“ въ Петро-Павловската духовна семинария, както и за мѣстността на която тя е учредена.

На 15 сего мѣсяца въ недѣля вечерта ученическото това дружество даде, въ помещението на тая Семинария, единъ тържественъ вечеръ въ честь на родоначалника на българскитѣ народни дѣйци отца Паисия.

Программата на тоя тържественъ вечеръ бѣ слѣдующата:

I. Нѣщо за дѣятелността на Отца Паисия (изговори П. Пошовъ).

II. Стихотворението Паисий изъ епопеята на забравенитѣ отъ Пв. Вазовъ (декламира Юрд. Трифоновъ).

III. Представи се драмата „Руска“ отъ Пв. Вазовъ.

IV. Стихотворение на прощаванне отъ Христа Ботева (декламира П. Бакаловъ).

V. Стихотворение подѣлъ ли е българскій народъ, отъ Пв. Вазовъ (декламира Ю. Трифоновъ).

VI. Немечка кралица и Марко, македонска народна пѣсенъ (декламира Пв. Дѣйковъ).

VII. Пѣе се шопската пѣсенъ на хоро; „бре Иване, бѣли гражданине“.

Отъ тая программа се вижда: че цѣльта, която е подбудила ученическото дружество да даде тоя тържественъ вечеръ е била много добра и, че изборътъ на венчко е билъ много сполучливъ, защото да се напомнятъ дѣянията и патриотическитѣ стремления на такива велики народни дѣйци като Отца Паисия, това е много хубаво нѣщо, и е основано на изрѣчението: благодарността е най-сладостно чюство за единъ образованъ чловѣкъ, даже и за единъ народъ. Отецъ Паисий е билъ дѣйствително великъ чловѣкъ и горѣщъ патриотъ.

Вижда се при това, че ученическото дружество като е избрало драмата „Руска“ за

да ѝ представи предъ обществото драматически, съзвело е благородната идея, да осъществява практическа цѣльта, за която е составена тая драма. Ово се е трудило спрѣчь да се вдѣхнѣ въ сърцата на българитѣ патриотизъмъ, т. е. любовь къмъ отечеството и чисто български воинственъ духъ.

Като слушателъ и зритель на всичко извършено споредъ тая програма, считамъ себе си задлженъ да изразя публично своята скромна оцѣнка. Съобразно съ впечатлението що ми всичко направи. Най напредъ трѣба да ви яви г. редакторе, че всичко се извърши въ една доволно голѣма стая, определена за класъ. Завѣсата която отдѣляше зрителитѣ отъ сцената бѣше скромна, но нарисована доволно добръ отъ сѣщитѣ ученици на семинарията.

Азъ не щѣ да се вцусна въ подробно разгледаніе и обсъждане на всичко извършено, азъ щѣ кажа само, че вѣщо на цѣло ми направи едно най приятно впечатление, особено като това се извърши домашнимъ образомъ въ самото помѣщение на Семинарията.

Дѣйствующитѣ лица при представлението на драмата „Руска“ си изиграха и изпълниха ролитѣ много добръ, и всички почти доказаха, че тѣ сѣ могли да провинатъ въ духътъ, койго е билъ подбудилъ и ръководилъ г. Ив. Вазовъ при съчинението му на тая драма, и вижда се че цѣльта на г. Вазова, която го е подбудила за да съчини тая драма, трѣба да е била тая: да възбуди у българитѣ пламенно чувство къмъ патриотизъмъ и къмъ воинственъ духъ; да окаже современно и високо робско положение, въ което са се намирали нашитѣ съотечественци въ времето на турско владичество, особено же ония, които са били въ по близки сношения съ турцитѣ. Това драматически добръ представено, прави дѣйствително едно добро и приятно впечатление на присѣтующитѣ, както и намъ и на другитѣ направи.

Да кажемъ сега и за мѣстността на която е учредена П. П. Духовна Семинария и за впечатлението, което тя ни направи.

Извѣстно е че тя е учредена въ единъ манастиръ Св. Петра и Павла, по това и названието ѝ. Мѣстоположеніето е доволно възвишено, намира се близо при село Лѣковица и при Г. Оряховица, а отъ града Велико Търново въ разстояние на единъ часъ. Тая мѣстность е дѣйствително много хубава; като погледни човекъ отъ височината ѝ на около: представлява му се единъ прекрасенъ изгледъ по обширнитѣ поляни, нивы и виногради, разположени и отъ тритѣ страни на високата тая мѣстность. Нѣ всичко това на слаждава човекъ за малко, или за нѣкое само врѣме. Близо при Семинарията къмъ Арбанаси или все едно на пѣти къмъ Търново, има една малка гора. Тукъ азъ не щѣ да се простирамъ въ по-подробното описание на тая мѣстность: нашата главна цѣль е да си изважемъ скромното мѣстие, сгодна ли е тя за едно училище, дѣто живѣятъ до около 150 ученици и дѣто трѣба да живѣятъ и г.г. учителитѣ имъ (за което се е писало впрочемъ публично въ вѣстникитѣ нѣколко пѣти)? Като разгледаме добръ тая мѣстность, намъ се видѣ съвѣтъ несгодна даже и врѣдителна и за ученицитѣ и за г.г. учителитѣ по слѣдующитѣ основни причини:

- 1) Че тя е съвѣтъ усечена;
- 2) че нѣма никакви источники за вода, ни за проливане и миене, ни за готвене; има дѣйствително една малка щерна, нѣ и тя едва ли може да стигне за правне дрѣхитѣ на ученицитѣ и единъ малкъ кладенецъ;
- 3) че отъ къмъ хигиеническа страна тоже не е сгодна; понеже е изложена на буйни и поразителни вѣтрове;
- 4) спорѣдъ близката гора, вижда се, тая мѣстность, ако и възвишена, е доволно влажна и, слѣдователно доволно врѣдна за здравето;
- 5) вижда се слѣдователно, че по горѣ-изложенитѣ причини, въ това училище вжрлудватъ тѣлесни нѣкои болѣсти, а преимущественно трѣса; имало е даже и нѣкои меланхолично-умственни болѣсти.

Отъ всичко горѣизложено ясно се разумѣва, че до катъ се намира П. П. Семинария на тая мѣстность и при такива едни най неблагоприятни условия, то никога не ще да бѣде възможно да се нарѣди тѣй добръ, за да се постигне удовлетворително цѣльта, за която тя е учредена и особено като се земе въ едно най серьезно внимание, че тая Семинария е единично духовно училище за цѣлото Българско Княжество. При това трѣба

да се взѣми въ едно благоволено внимание и слѣдующето:

1) Спорѣдъ съвѣтъ уединената мѣстность на която е учредена П. П. Семинария нѣкои ученици подпаднали подъ меланхолично-умственни болѣсти, сѣ напустили Семинарията и, разумѣва се, че тѣ вѣкъму сѣ разказвали за причината на разболѣванието имъ;

2) спорѣдъ това и не дохождатъ да се учатъ въ тая Семинария много ученици;

3) вижда се още, че спорѣдъ голѣмитѣ трудности и мжчотил, които посрѣщатъ и трѣба да търпятъ г.г. учителитѣ на тая уединена и съвѣтъ неблагоприятна за живѣне мѣстность, то и много мжчно се намиратъ учители, че и които сѣ биле не сѣ могли да учителствуватъ за дълго врѣме поне по многото отъ тѣхъ;

4) ученицитѣ иматъ, слѣдователно, двойна врѣда: едно че се разболѣватъ и, друго че като оставатъ много пѣти и за едно доволно дълго врѣме лишени отъ учители преподадени по программата въ дѣйствие, губятъ си и златното врѣме, губятъ си слѣдователно отчасти и бѣдната, която да сполучатъ тѣ сѣ отишли да се учатъ. А що трѣба да се прави? — *Трѣба да се прѣлѣсти Духовното това училище съ градътъ Търново* и нѣй сме убѣдени, че въ скоро врѣме числото на ученицитѣ много ще се увеличи, че ще се намиратъ най добри учители вѣщога и като живѣятъ ученицитѣ измѣжду човѣчкото общество (а не въ пустинята) ще се и образуватъ. При това, по распорѣждане, вижда се, на началството, нѣкои ученици отъ тая Семинария казваха нѣколко пѣти проповѣди въ тукашнитѣ градски църкви, нѣ това става рѣдко, спорѣдъ голѣмото отстранение на училището отъ града. Ако слѣдователно се премѣсти Семинарията въ града, то обществото нравствено ще се ползува отъ проповѣдатъ на ученицитѣ, които се готвятъ да бѣдѣтъ Священници, може би и Владци.

Отъ всичко това става най ясно, че дѣйствително П. П. Духовна Семинария трѣба да се премѣсти въ градътъ Търново. Това е нашето мѣние и убѣждение.

Търново 18 априлий 1884.

ЗЕМЛЕТРЕСЕНИЯ

(въ с. Мирково, Златишка околия).

Както е извѣстно на всичкитѣ по-образовани хора, че землетресението става отъ запушването на вулканическитѣ кратери (дуки), обаче когато става землетресение най-много се осѣща гдѣто има топли води, или близо до вулканическитѣ кратери; а по малко се осѣща почти на много мѣста на земното полукуло, както и ние много пѣти сме осѣщали, нѣ то става веднѣжъ или два пѣти прѣвъ нѣколко години. А сега отъ 20 дена насамъ се усѣтиха дванадесетъ землетресения въ селото ни, което става за чудо между населението ни, защото толкова много землетресения до сега никой не помни; освѣнъ това както се научавамъ, това землетресение и подземно страшно бучение нѣма го въ другитѣ околии мѣста, както въ селото ни, въ което нѣма никакви топли води.

Его какъ стана подробно землетресението прѣвъ миналитѣ 20 дена:

На 28 Мартъ срѣщу 29 прѣвъ ноцѣта, часѣтъ на 7^{1/2} по турски станаха три землетресения въ разстояние по 2 минути едно отъ друго.

На 30 сѣщий, прѣвъ дѣна часѣтъ на 5^{1/4} по турски веднѣжъ; срѣщу първий Априлий часѣтъ на единъ двѣ землетресения въ 15 минути разстояние; срѣщу 15 Априлий прѣвъ ноцѣта часѣтъ на 1^{3/4} едно и на 15 сутрѣнта по 11 часа едно. Вѣчерѣта срѣщу 16 того, часѣтъ по 2, два пѣти; сутрѣнта по 10^{1/2} пакъ веднѣжъ и прѣвъ ноцѣта срѣщу 17 того часѣтъ на 3, едно страшно подземно бучение, което трая 15 минути.

Ако сме живи, остава да видимъ слѣдствията му. За знание да ли са ставали и на други мѣста такива землетресения, даваме гласность на настоящето.

ДОПИСКИ.

София, 22 Априлъ 1884 год.

Лицата, на които се повѣрѣватъ да ръководятъ дѣлата и пазятъ интереситѣ на нѣкои български дружества, у насъ, тия сѣщитѣ

лица, правятъ най голѣмитѣ прѣпятствия за преуспѣванието на едно дружество и ставатъ, повечето пѣти, причина за съвършенното му растуриание. Думата ми е за бившия касиеръ на Македонското благотворително дружество г. Никола Ганчева. Бившето настоятелство на тази дружина, въ което влизаше и господството му, се промѣни, както е извѣстно вече и на негово мѣсто избраха се хора като господа Каравелова, Ив. Ев. Гешева и други. Заедно съ туй слѣдваше цето новия касиеръ да бѣрибере суммитѣ и смѣткитѣ на туй дружество, за да може и за напредъ да дѣйствува то. Обаче, както се научавамъ, г. Ганчевъ по съвѣтитѣ на нѣкои си, не билъ рачилъ да предаде суммитѣ и смѣткитѣ на новия касиеръ, защото, казвалъ, неискалъ да припознае новото настоятелство! Заинтересуванъ, азъ се погрижихъ да узная, като по какви съображения на г. Ганчева, не му се иска да остави касиеранка на дружеството. Съображенията биле тѣ, че капиталитѣ на дружеството биле раздадени на свои роднини и приятели безъ лихва, безъ миѣнпето нито на настоятелството, нито миѣнпето на членовѣтъ на дружеството, нѣщо, което е противъ всичкитѣ членове както на сегашния тѣй и на бившия уставъ на дружеството.

Да видя до недѣля какъ ще стане тая работа и ще да ви пиша по на пространно.

Македонецъ.

Троянъ 16 априлъ.

Гне Редакторе на в. „Славинъ“!

Тука у насъ работитѣ върватъ по старото направление, което имъ е съобщено отъ невзвѣтността. На 29 мартъ Негово Высочество, владѣтеля на нашата млада държавна благоволи да посети града ни, гдѣто се посрѣшна съ най блѣскава тържественность. На 30 той замина за Троекия манастиръ, гдѣто бѣше му се приготвилъ вкусенъ обѣдъ и на вечерѣта сѣ завърна пакъ въ Троянъ. П. В. заобиколи мѣстността на манастира, която го обкружава и набра теменуга плодъ на прѣлѣгната пролѣтъ. На 31 той си замина отъ нашия градъ съ испращание още по блѣскаво и тържественно. Двѣте ни учители и нѣкои други дѣвойки, бѣха направили вѣнци отъ пролѣнитѣ цвѣти и му ги подадоха, а ученицитѣ и ученицитѣ сипеха по него безбройно китки отъ цвѣти. На вѣскѣдъ когато му се явяваха нѣкои и се желуаха за нѣщо съ прошение или устно, той ги послушаше внимателно и удовлетворяваше исканията на просятелитѣ, ако тѣ бѣха умѣстни. Вообще у П. В. се забелѣваше една политическа мѣдрость и тактичность. Околийскій началникъ показа своята отлична дѣятельность въ распорѣжданята.

Слѣдъ заминуванието на високия ни гостъ мѣжду бѣдущия кметъ, помощника и единъ отъ учителитѣ, които слугуваха на трапезата на П. В. станаха нѣкои недоразумения, на които причинителя е неизвестенъ, но има се надѣжда, че тѣ ще избератъ за свой ръководителъ благоразумието и всичко, ще се поправи. Азъ ще положа повече трудъ да издира хубаво работата и ще ви пиша да види свѣтъ, какви хора имаме.

Читалището ни сѣ дълбокъ литаргически сънъ и сънува, че вижда своето щастие облечено въ черна дрѣха и чете надъ главата му черковна книга, а нѣкои отъ младата интеллигенция, които ги боли сърцето, проливатъ горчиви сълзи и оплакватъ съдбаната му. Миналото дѣто ученицитѣ, които се намиратъ въ разни училища въ сѣверна и южна България, заедно съ другитѣ постоянни младежи, потрудиха се до колкото имъ идеше на рѣка, направиха му единъ уставъ, държеха се нѣкои и други сказки и трѣгна на рѣдъ, но послѣ като че не е бивало. Членовѣтъ глѣдатъ на читалището съ хладно-

крѣвие и нѣкои даже го намиратъ за безполезно учреждение. Причинитѣ на това сѣ, защото нѣмаме търпеливостъ да слушаме тѣзи, които повече разбиратъ отъ насъ и то ето защо: имаме по миналата година единъ учителъ Смяловъ, родомъ търновчанинъ, койго бѣше лишень отъ гражданскитѣ си права, но благодарение на злобоний прѣвратъ, той му ги повѣрна; гдѣто сѣднеше и станеше проповѣдваше на нашитѣ граждани да не слушатъ младитѣ за нищо, защото тѣ биле глупави и неразбирали нищо (а да слушатъ тебе г. Смяловъ, до гдѣто имъ зема толкось левѣта да направите една расходка до София ужъ за тѣхно добро, та по този начинъ си отри патното!?) нашитѣ прости хора зели думитѣ на милостта му за капиталъ и съ тѣхъ се упорядкватъ. Пѣ блѣсне единъ пѣтъ ясното сльнце мѣжду насъ и ще се откриятъ много нѣща, които лѣжатъ въ тъмнината, но ще се помине малко врѣме.

Въ градъ ни се намира Шивачовъ, цѣльта на негово дохождане слѣдъ издаване указъ за избирание народни представители за неизвесната сесия, не ще никакво съмнение, че ви се обѣщате, кой е. — Той ходи и въ града ни отъ дюкенъ на михна, като поплъ кога рѣси съ своя си клиентъ Ц. Спасовъ, койго му носи торбитѣ и менѣто, гдѣто сабиратъ приходитѣ и явно агитира да го избиратъ него за представителъ, защото помогналъ на Троянъ много нѣщо и въ бѣдѣще пакъ ще му помага. Той проповѣда, че само консервативната партия неизменява началата си, които сѣ най спасителни за Българскій народъ, че либералитѣ сѣ лоши хора, че само неговата партия, ще тласне народа ни въ прогресивния пѣтъ, койго води къмъ щастие и благополучие и др. — Неговитѣ маневри, които разиграваше въ най тържественитѣ християнски празници, сѣ които сѣки благодаренъ човѣкъ ще се зачуди. Щѣ ви паща послѣ, като събира и нѣкои фактове по околитѣ села, гдѣто той сега са намѣрва. Ще видимъ, да ли нашитѣ граждани не ще му дадѣтъ заплатата, която му се слѣдва слѣдъ като се върне. Толкось за сега.

Д. Капитанозски.

Силистра 19 Апр. 1884 год.

Гне Редакторе!

Въ дописката си отъ 31 Марта н. г. азъ ви казахъ че има за много нѣща да се пише отъ нашия градъ, но малцина се интересуватъ за тѣхъ. Тамъ азъ Ви поменахъ нѣщо за училищния инспекторъ, но останахо нѣщо, за което да Ви пиша и сега. Вѣски знае, че сѣ настѣпвашето на пролѣтъта, ученицитѣ въ селскитѣ училища напускатъ училището и отиватъ да помагатъ на родителитѣ си по полскитѣ работи. Г. Инспекторъ, знае, ли е това или другъ нѣкой му го е казалъ, распраца прѣдписания, написани на листче, до общинскитѣ кметове, за да назначатъ непременно испититѣ отъ 8-ий Априлий, т. е. на Великденъ; хората като разговарятъ, учителитѣ и ученицитѣ да се затворятъ въ училището, та да правятъ испитъ. Въ това си прѣдписание той казва, че не ще може да приѣтствува на испита по всичкитѣ села, та затова да се повика на испита учителя отъ близкото село. Право си е казалъ, че не ще може да приѣтствува на испита по всичкитѣ села, защото, както ми се чини, нѣма да иде ни на едно: за Великденъ си е отишелъ и още не се е завърналъ въ градътъ ни, а испититѣ по селата ставатъ и додѣто се той завърне, може да се свжршатъ. Но азъ се пакъ заговорихъ за Инспектора. Вие знаете господине редакторе, че въ градътъ ни отъ нѣколко години сѣществуватъ правителствен-

но трикласно училище, отъ което очакваме распространение на образованието и развитие на Българщината, както въ градътъ ни, така и въ окръга. Прѣди да се наченатъ испититѣ за първото полугодие, Министерството прѣмѣсти Директора на училището въ Варна. Отъ това Математиката и Естествената история, нѣмаше кой да прѣподава и испитъ не стана. Три и повече мѣсеца, тия прѣдмѣти нѣмаше кой да ги прѣподава. Едвамъ въ края на Марта прѣстигна въ градътъ ни г. Тинтеровъ, назначенъ за второкласенъ учителъ. Но и съ идванетоъ му нищо не стана. Г. Тинтеровъ са билъ условилъ съ Министерството да прѣподава само Математиката, която си прѣподава, а Естествената история се непрѣподава и ученицитѣ си губятъ напразно хубавото време, въ което способнитѣ имъ могатъ да се развиватъ и са най въсприемчиви. Въ първата си дописка азъ се бѣхъ подписалъ Марко. За да се не обвиняватъ нѣкои марковци въ градѣтъ ни, азъ наумихъ да се прѣкрѣстя, т. е. да си промѣня името. И защо да го не промѣня? Когато г. Пречекъ може да пише дописки противъ себе си и да подписва чужди имена, защо и азъ да си не промѣня името? И така днесъ азъ се прѣкрѣстихъ и се подписвамъ.

Тризвездко.

Търново 23 Априлий 1884 год.

Отъ старата Българска столица, Търново, прави се едно запитване прѣдъ надлежната върховна власть, а то е слѣдующето:

На кой членъ отъ закона за даване стипендии на ученици сж отпуснати стипендии на дѣвизи при тукашната правителствена Д. Гимназия и на слѣдующитѣ ученички на дѣщеритѣ на учителя Фердинанда Дечева учителъ при сжщата Гимназия съ плата 3600 лева и тѣзи стипендии дѣщеритѣ ще ги получаватъ въ дома на баща си, при когото и живѣятъ; на дѣщерята на Иванъ Молловъ членъ при Търновскій окръж. сждъ, отъ който за службата си получава не по малко 4000 лева? Има и други още подобни степендианти, но имената имъ незнамъ. Сжщия въпросъ се отнася и за синоветѣ на Х. Павловитѣ синове въ Габровската правителствена Гимназия, на когото двамата синове Димитраки и Иванчо, получаватъ плата отъ правителственото съкровище по 5--6000 лева, а баща имъ е тука контролеръ на една тютюнева фабрика; сжщо и сина на Цани Гинчевъ въ Лом-Паланската реална школа, когато Цани Гинчевъ, освенъ като е човѣкъ въ добро състояние, но като училищенъ инспекторъ зема 4800 лева.

Министерството на Народното просвѣщение мислѣ, че има тѣзи длъжностъ да испитва точно за състоянието на родителитѣ или заслугитѣ имъ къмъ отечеството ни, и тогава да се отпуща народната парица, и директоритѣ на тѣзи правителствени заведения сж длъжни, сжщо да ос-

вѣтляватъ вшепта своя власть за ученички, кои заслужаватъ стипендии, и кои не, да не се омѣлчаватъ за хѣтара на тогава и оногава. Какато на много и премного бѣднородители дѣцата имъ се връщатъ, ако и да ся по прилѣжане и успѣхъ въ науката и да сж отлични и съ примѣрно поведение, но за тѣхъ вратата за стипендии сж затворени. Или трѣба да се даватъ стипендии съгласно закона, или съвѣстѣмъ да се дигнатъ стипендиитѣ, тогава да се знае, че свѣта и щастнето ще бжде само за богатитѣ и влиятелнитѣ личности, а за сиромашъ ще си бжде сиромашъ тѣи и семейството му. Пита се още, гдѣ да търсимъ правда и правосудие? Гдѣ остава народна свобода и Конституционенъ политически животъ? Празна работа. Което ми нѣнешъ Кероле, кой ли те пжкъ слуша?

Д.

с. Павелъ 20 Априль 1884 г.

Покорно Ви моля Господине Редакторе да вметите въ стѣлбоветѣ на почитаемиотъ Ви органъ „Славянинъ“ слѣдующето:

Каго членъ отъ съставътъ на учителското тѣло и азъ бѣхъ поканенъ и имахъ честта да приежтствувамъ въ качество слушателъ на испита съ ученицитѣ въ с. Павелъ, който са произведе на 1 Априлий настоящата 1884 година по разрешението на Господина Инспект. Т. Н. Шишковъ. Тукъ на испита бѣха приежтствували около 150 ученолюбиви мѣстни и околни слушатели и (селки) и околни учители, които въ главе Госпо-Окр. училищенъ Инспекторъ открийхъ публично испита съ молитва прѣдъ учение, която са исчете отъ единъ ученикъ. Испита са продължи 5 часа начина отъ 7 по Европейски сутрешта слѣдъ отпущекъ на Св. Божественна литургия. Ученицитѣ дадохъ доста добри отговори на въпроситѣ, които имъ са задаваха отъ Г. г. Инспектора и учителитѣ. Училищното настоятелство и публиката пренепълнена съ радостъ отъ добритѣ отговори на ученицитѣ, остана крайно благодарна на мѣстниотъ си учителъ г. Н. Пв. Пупкарова за усърдитѣ му трудове, които той положила. Задоволенъ и азъ отъ този резултатъ смѣихъ да кажа Господине Редакторе че има се надѣжда, за въ бѣдѣще да излѣзатъ добри членове за нашето общество, които напълно да отговарятъ на назначението си, ако всѣдѣ върви така усилнино учебното дѣло.

Г. Инспекторъ тоже задоволенъ отъ резултата на испита и добриотъ порѣдѣкъ въ училището, на конецъ поблагодари на тукашното население, като са отирави съ рѣчь къмъ публиката, която рѣчь имаше доста добъръ и поучителенъ характеръ и трая около 2 часа и съ тѣзи си рѣчь, той задоволи както насъ учителитѣ, така и публиката, като вдѣхна въ нѣжъ по живо насърчение и рѣвностъ къмъ науката.

учителъ: П. Поповъ.

с. Анча-ерь (Свищ. окръгъ) 22 Априлий 1884 г.

Гне Редакторе!

Моля дайте мѣсто за слѣдующитѣ ми рѣдовце, въ колонитѣ на почитаемиотъ си органъ „Славянинъ“.

Каго бѣхъ дошелъ, днесъ тукъ по работата си часа въ 9 прѣдъ обѣдъ, пристигна отъ г. Свищовъ тукъ Г-нъ Георги Борровъ и расправи на г-на Кметъ: че тѣзи ноцъ му обрали джукеня и той подирилъ двама души, които прѣварила и идяли сега въ село Акчаерь.

Г-нъ Кметъ на часа са распореди, прати двама души, порѣдѣнаха подозреничѣ лица и ги доведоха въ канцеларията, растърсѣха ги и намѣриха въ тѣхъ: дрѣхи, прѣстени, ланцови, пари и др. нѣща. Уловенитѣ злодѣйци, кметъ препрати въ Свищовъ подъ копвой.

Брава г-ну Кмету въ този случай, той са распорѣди както трѣбаше.

Пушкаровъ.

Варна 22 Априль 1884 г.

Господине Редакторе!

Истина е, че Вий сте много услужили на ученицитѣ, като сте оставали колонитѣ на вѣстника си свободни, за да си исказватъ своитѣ тѣги. Молимъ Ви, бждете тѣи добри, да ги оставитѣ поне и сега свободни, за да можемъ да изобавимъ читающата публика отъ една лъжа, написана отъ нѣкого си, който си крие името подъ буквата Ц. чрезъ в „Отечество“ № 8.

Този безсъвѣстенъ дописникъ казва, че ученицитѣ биле благодарни отъ Пенчева (бившиятъ директоръ). Това, което той говори е рогата лъжа, писана или съ партизанска цѣль, или отъ сѣбно поклонение на Пенчевитѣ обещания. Гне дописнико, трѣба всѣкога да знаешъ, че ученицитѣ осѣни дѣто не бѣха благодарни отъ Пенчева, но и дѣйствуваха за численостто му. Фактъ за това служатъ дописки печатани въ в. „Славянинъ“, които са чисто произведение на ученици, побудени отъ негодование къмъ Пенчевото прѣподаване и не добро обрѣщение къмъ ученицитѣ. На най сѣти да предположимъ че Пенчевъ е билъ способенъ !!! (нѣщо, което не може да са предположи отъ човѣкъ, който горѣ долу разбира) и нѣмало никакви негодования срѣщу него (!!) то Гне Ц. какво можешъ каза за г-на Смилова? Пенчевъ по-добъръ ли е отъ Смилова? О, пази Боже, отъ подобно сравнение! Пенчевъ не може обърна даже челитѣ на Смилова. Смилонъ е човѣкъ, който добръ разбира и изпълнява своето назначение. Въ какво ще го укоримъ? — Въ това ли, че добръ прѣподава, а не по Пенчовски? Въ това ли, защото всѣкий денъ съвѣта ученицитѣ, както баща чадата си? — Не, Гне дописнико, не! Не мисли че ученицитѣ не знаятъ да цѣнатъ доброто. Ученицитѣ не бѣха благодарни отъ Пенчева, но много са благодарни отъ Смилова, и можемъ каза, че Вар. Реалка за пръвъ пжтъ се снабдява съ достоенъ директоръ.

Ти, Гне дописнико, говоришъ съвършено безосновно, ето защо: казвамъ че ученицитѣ биле завилни Г-ну Вацову, че сж благодарни отъ Пенчева. Лъжешъ! Защото които ученици е поствилъ Г-нъ Вацовъ, все е срѣщналъ оплакване срѣщу Пенчева, на най-сѣти и самъ Г-нъ Вацовъ се изрази въ VI классъ прѣдъ ученицитѣ: „Да ли всичко, което говорите противъ Пенчева е истина, или затова, че го нѣма?“

Най сѣти отъ гдѣ се е разговаряла Г-нъ Вацовъ съ ученицитѣ; да ли отъ София или отъ Руссе, понеже дописката ти е отъ 18-й Мартъ. Г-нъ Вацовъ доде въ града ни на 18-й вечерята, а на 19-й сутринята посети Гимназията, колкото за посѣщенията, тѣ станаха слѣдъ два дни. Или ти пророкувашъ?

Колкото за Живкова, не можемъ каза, съ каква цѣль е отворилъ Пансиона, защото незнаиме. Но че нищо противно за Пенчева не е говорилъ на ученицитѣ, могатъ потвърди сичкиятъ ученици Пансионери.

Septimvirat.

Троянъ 10 Априль 1884 г.

Когато Н. Височество Княза си замина отъ насъ, г. Танчи-

лецовъ остави 400 лева на Троянъ за разноскитѣ и други още за възнаграждение на служащитѣ, за които пари му се дало една расписка. Господиновцитѣ които получили паритѣ, кой знае цо са правила, извадиха на явѣ, нѣщо 200 и нѣколко лева, като казватъ, че тѣ не сж давали расписка за тѣхъ, че тѣ биле дадени само за служащитѣ и училищната библиотека, а разноскитѣ да заплати Общинското управление. Събиратъ се членоветѣ на Общ. управление, повикватъ ги, нѣ думитѣ имъ не са срѣщатъ! На учителя са дали 7½ пола за библиотиката, като му са казало да ги задържи за себѣ си. съ една рѣчь, тукъ се крие нѣщо, но като се открие истинната, ще ви съобщѣ за сичко.

И.

с. Демиръ-Ханлий (Нова селска околия, Варнен. окръгъ) 20 Априлий 1884 г.

Да са попита:

Селско Общинскій Кметскій намѣстникъ на селото Демиръ-Ханлий, като събира отъ населението правителственитѣ даждията, по коя причина не издава квитанции отъ Квитанционната книга? Кой може да са довърри на таковато събиране даждията, или паритѣ както са събиратъ и тѣи са внасятъ въ надѣжното Ковчежничество, самъ събира, самъ знае; не трѣба ли да са съобрази съгласно съ закона за събирането на даждията или мисли да злоупотрѣби пари както са злоупотрѣбихъ 700 лева миналата 1882 год. отъ бившиятъ селски Бирникъ Кадиръ Османовъ, и са събраха 284 лева повече отъ слѣдующето имъ правителствено даждие (десятькъ) 3195 лева 84 стотинки, разбира са може би да е било съ съгласието на селскій имаминъ Афусъ Шабанъ.

Костад. Мирчевъ.

Село Кара-пелитъ 13 Априль 1884 год.

Господине Редакторе!

Настоятелството на Кара-Пелитското народно българско училище, има честь да изяви сърдечната си благодарностъ на Куртъ Бунарскій Околийскій Началникъ, за неуморания му трудъ и добръ погледъ както къмъ другитѣ подвodomственни нему училища, сжщо и нашето, въ което въ сѣко присѣствие е продължавалъ по 2 ва или три часа испитъ на ученицитѣ, като е белязалъ съ собствената си рѣка изъ дневницитѣ на ученицитѣ успѣхитѣ имъ, като ги е подканвалъ насърчително за повече дѣятелностъ. Това негово добро дѣло, неговъ добръ примеръ, не ни остави въ спокойствие отъ да не му поблагодаримъ.

За настоятелството

Учитель Г. Г. Кайкиевъ

РАЗНИ

„Срѣдецъ“ извѣстява, че комисията за господарскитѣ и чифликскитѣ земи пакъ заминала за Кюстендилъ, тоя пжтъ придружена и отъ Д-ра Данева, като че той вече всичко ще свърши! Ний не можемъ да са начудимъ съ ума на нашитѣ державници! Защо се държи тая комисиия отъ петъ години насамъ? Какво е извършила тя до сега, като за нея сж се похарчи-

ле повече пари, отъ колкото е трѣбвало да се откупятъ имотитѣ на земевладѣлитѣ? И „Срѣдецъ“ сѣдналъ да проповѣдва, че съ намаляването заплатитѣ на чиновницитѣ, на населението олеква даноцитѣ, но не споменува нито веднѣждъ за паритѣ на хазната, които немилостиво харчатъ министритѣ за гдѣто трѣбвало и гдѣто не, както и за премѣстиянето на чиновницитѣ и пр. и пр. —

Г-нъ Ив. Ивановъ, секретаръ на българската Народна банка въ София е назначенъ за управителъ на клонъ на банката въ Русе, ревизорътъ при Министерството на финанситѣ г. Хр. Ангеловъ — за контролеоръ, и г. Ив. Петковичъ — за касиеръ при сѣщия клонъ. Бившитѣ чиновници Ис. Михайловичъ, Г. Грековъ, Г. Мариновъ са уволнили за нередовности, извършени отъ тѣхъ, когато сж служиле при банката въ София.

Въ 35 брой на „Държ. вѣст.“ виждаме обнародванъ указътъ № 16 отъ 11 Февр. т. год., съ който Началникътъ на отдѣленieto при Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията се освобождава отъ длъжността си по собствено желание, като се има предъ видъ за друга длъжностъ. Не можемъ да разберемъ отъ 11 Февр. указъ какъ е останалъ не обнародванъ до сега и защо не е съобщено г. Вълкову за уволнението му, както извѣстиха нѣкои вѣстници? Освѣнъ това, що значи да се уволни отъ една длъжностъ по собствено желание и да се има предъ видъ за друга? Защо не е обнародванъ доклада за това уволнение? Всичкитѣ дѣйствия на днешното правителство идятъ да ни докажатъ най-ясно, че то не иска да зачита законитѣ на страната, че то е почнало да се располага съ чиновницитѣ и съ държавнитѣ служби. Не мисли ли то, че единъ денъ ще отговаря за тия свои дѣйствия?

Изъ едно частно писмо изъ София извличаме слѣдующето: „Отколе новоназначениятъ прокуроръ при Русенский Апеллативенъ сѣдъ, г. Димитренко, противъ когото е възбудено у главно преслѣждане за престѣпления по дѣламъ служби, слѣдва да си се расхожда изъ София на конь вѣсковъ денъ, безъ да го е ни най-малко грижа. Говори са, че възбуденото противъ него преслѣждане е неоснователно, но е възбудено съ пѣкаква си цѣль. На г. Райко, новоназначениятъ подпредседателъ на Соф. Апел. сѣдъ, ще се плаца годишна заплата 8000 лева, както му е плащано и миналата година. Това не е ли произволно отъ старна на Министра на Правосѣдието, тѣй като въ бюджетя за текущата година не са предвидѣни свръхцѣтати пари за рускитѣ юристи? Колкото за работата на Димитренко, увѣряватъ, че тя ще се свърши най-послѣ съ връщанието му въ Россия.

Редакторъ-Издателъ Т. Х. Станчевъ

като му даде Министерството, на пансионъ, и нѣколко хиляди левчета.“

Г-нъ П. Каравеловъ, придруженъ отъ г. Таторова, трѣгнаха изъ София за провинцията. Надѣваме са, че тѣ ще посѣтятъ и нашия градъ.

Изъ Тутраканъ получихме една обширна дописка, въ която се описва непристойното повѣдение на еднѣ отъ мѣстнитѣ свещеници, съ изговарянето на неприлични думи въ самата черква. — Желателно е щото нашитѣ свещеници да бѣдѣтъ внимателни както въ повѣдението си, тѣй и въ разговора си.

Съобщаватъ ни, че доволнитѣ либерали, испратили вече своята листа до своитѣ поклонници, на които препоръчвали лицата, за които трѣбвало да се агетира, за да се избератъ за народни представители, когато на-противъ централното либерално бюро въ София, се отказало да направи подобно пѣщо, като оставило на народа да си избере, когото иска и въ когото има довѣрие.

Научаваме са че новия съставъ на Русенската окръжна постоянна комисия приелъ дѣлата отъ вѣхтия; сега остава да видимъ, съществува ли книгата „Журнално постановление“ която е държалъ този съвѣтъ прѣвъ 1881 г.

Прѣди нѣколко дни, протестантскитѣ проповѣдници отъ цѣлото княжество и Пет. румелия, имали главно събрание въ гр. Свищовъ; въ което сѣкѣи отъ тѣхъ изложили положението на безсмъртнитѣ последователи на протестантскитѣ парламанти. Мнозина отъ присѣтствующитѣ въ това събрание, се подсмивали на глупавитѣ изложения, които давали тия проповѣдници.

Редакцията на Консерваторския органъ „Отечество“ като е сънувала вижда са, че получила много поздравления и насърчения (боитѣ лавъ) по случай излизанието на в. „Отечество“, сѣднала та прави уводна статия отъ цѣли двѣ колони! — Отъ кого може да има г. Поповъ като редакторъ на рѣченния вѣстникъ, поздравления и насърчения, че са появилъ единъ органъ, който нѣма друга цѣль, освѣнъ да се бори за ограничението на народната свобода и права, който да защищава узурпаторитѣ и крадцитѣ, който да распространява робски идѣи, който да клевети народнитѣ патриоти? — Развѣ има Българенъ, който да не знае подлитѣ дѣла на тия, които представява органа „Отечество“? Развѣ може българинъ да поздравява единъ органъ, който служи на превратаджитѣ? Ако има подобенъ българенъ, той непременно е подлець.

Свадбата на брата на Н. Височество Княза въ Дармцатъ се извършила и Н. В. се очаква да се завърне наскоро въ София.

Завчера на 16-й Априлий отпътуваха за Цариградъ Т. Т. С. С. Князь и Княгиня

Богороди. Врѣмето ако и да не благоприятствуваше, но при все това на станцията си бѣ събрало твърдѣ голѣмо множество отбрана публика да испрати високитѣ пѣтници. Исно и неопровержимо стана и въ тоя случай, че добродѣелний и мъдрий нашъ Гл. Управителъ е спечелилъ уважението и любовта на сѣкитѣ класове отъ населението въ тая Область. Тѣмо частъ по 11 прѣстигнаха високитѣ пѣтници. Князьтъ прѣгѣда и поздравя присѣтствующитѣ тамо войници, които му отдадоха обикновеннитѣ военни почести. Подиръ това срдѣ грѣмогласни урра, засвири военната музика и особенний тренъ приготвенъ на ръчно за Т. Т. С. С. Князьтъ и Княгинята потегли за Одринъ. Испрашанието и раздѣлата на Пловдивското население съ любимий ни Гл. Управителъ бѣ тържественно и трогателно. Прѣдъ видъ на неизвѣстността въ която може да се намѣри страната ни, на лицата на сѣки испрашачи ся виждаше дълбока скръбъ. П тѣзи даже които отдавно сж изгубили сѣко човѣческо чувство и сѣко благородство на душата си та безсѣвѣстно явѣвтихъ Гл. Управителъ, които отричаха безсѣвѣстно неговитѣ голѣми заслуги и червяха по сѣкой начинъ неговото славно име, показвахъ ся въ този случай че желѣятъ гдѣто той остава, Областа. Князьтъ както обикновенно бѣ вѣселя, засмѣнъ и расположенъ. Потомецътъ на незабвенний отъ Софроний, синътъ на нашия прочутъ съотечественникъ и народенъ благодѣтель Князь Стефанъки Богороди, остави Пловдивъ, но той може да бѣде съвършено доволенъ и спокоенъ че извърши напълно своитѣ обязанности къмъ народътъ си като българинъ и като прѣвъ Гл. Управителъ на тази нещастна област. Неговото име ще остане вѣчно, ще са помни отъ нашия народъ, като името на баща му и на дѣда му Софроний. Ний желаемъ добъръ пѣтъ на съотечественникътъ си Княза А. Богороди и скоро завръщанне въ страната!

Извѣстватъ ни че тия дни е падналъ силень градъ на нѣкои мѣста въ Конушката околия. Много ниви и лозя били съвършено съснани отъ градушката въ г. Станимака и въ селата Арапово, Избегали и пр. Ако у насъ имаше усигорителни общества за сѣдѣбитѣ и полскитѣ плодове, както това съществува въ другитѣ образовани държави, загубитѣ на населението въ такива случаи не щѣха да бѣдѣтъ тѣй огромни и толкозъ разорителни. Кога ли ще ся учредятъ и въ нашата страна такивъ много-ползвни общества?

(Ю. Въл.)

ОБЪВЛЕНИЕ

Спирителното Дружество „Начало“ ще и ма главното си събрание на 10 Май т. г. частъ по 6 вечерта въ Хотель Швайцерь г. Русе, затова ся умоляватъ сѣкитѣ господа Акционери да присѣтствуватъ сами лично, или чрезъ свои повѣреници, съгласно устава и правилникътъ на Дружеството.

Ако събранието не бѣде пълно, то ще ся отложи за 20 Май въ сѣщия часъ и сѣщото помещение.

Председателъ: Иванъ овъ.

ОБЪВЛЕНИЕ

Моля Г. г. Настоятелитѣ на книгата „Земното устройство“, до които бѣхъ испратилъ покана за събиране абонати, да побързатъ съ испрашанието на имената и предплатата въ редакцията на в. „Славянинъ“, защото книгата ще ся тури скоро подъ печатъ.

г. Свищовъ. 20 Априлий 1884 год.

Съставителъ: Я. А. Емцевъ (Учителъ)

Отъ Свищовското Град. Общ. Управление.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 515

Свищовското Градско Общинско Управление, въ основание протокола на Общинский Съвѣтъ подъ № 20, съ настоящето си има честь да обяви за всеобщо знание на господа интересующитѣ ся, че въ канцеларията на сѣщото Управление ще ся произведе публиченъ търгъ, съ явна конкуренция; за отдаванието подъ наѣмъ новопостроеното об-

щинско здание отъ Градската градина, съ срокъ отъ 15-й Май 1884 год. до 23-й Априлий 1887 година.

Зданието се състои отъ слѣдующитѣ помещения: 1) Единъ доста голѣмъ салонъ за театрални представления, балове и проч. съ удобна голѣма Сцена, дѣтъ стая за актери и салонъ за гадирпль; 2) Единъ салонъ тоже отъ сѣжната големина за казино, дѣтъ стая, едната за готварница, а другата за спалня и подъ салона поница; 3) Единъ коридоръ доста голѣмъ отъ кимъ градината; и 4) Една сала отъ 33 квадратни мѣтра, които се намира по мѣжду двата салона и служи за входые както въ театралний салонъ така и въ казино.

Подаванието ще почне на 26-й текущия мѣсець Априлий и ще трае до 28-й сѣщия мѣсець включително до 5 часа послѣ пладнѣ.

Търгътъ ще ся възложи върху оногоя, който на 30-й тоже сѣщия мѣсець до 5 часа послѣ обѣдъ надѣде 5% повече върху получената послѣдна цѣна на търгътъ отъ 28-й Априлий

Желаящитѣ господа да наѣматъ горѣпомежитото здание, се умоляватъ да заповѣдатъ въ означенното мѣсто и врѣме за да наддаватъ като предварително депозиратъ въ Общинското Управление 1000 лева.

г. Свищовъ 21 Априлий 1884 год.

За Кметъ: Т. Икономовъ
Секретаръ: Юр. Митевъ

Г-не Иваница Стефановъ!

Моля ви, бѣдете тѣй добри, да ми явите гдѣ са намерите, за да ви испратѣ двѣ ваши писма, които сж прѣстигнали до мене.

Русе 26 Априль 188 год.

С. Самоукъ.

ГОТОВА ФОРМА
училищно
СВИДѢТЕЛСТВО

Който са даватъ на ученицитѣ слѣдъ испита.

Намира са въ скоро печатницата на в. „Славянинъ“ Русе.

Желаящитѣ ся училищни настоятелства, могатъ да се отнесатъ и съ едно отворено писмо, като означятъ числото на екземпляритѣ, които искатъ да имъ са отпечататъ.

ОБЪВЛЕНИЕ

Имамъ честь да обяви на почитаемата публика, че продавамъ собствената си къща която са намира въ „Гр. Добричъ“ улица полицейска № 261 който желаетъ да я купи може да ся отнесе на право до мене лично или писмено въ гр. Русе улица Александровска № 452.

Русе 12 Априль 1884 год.

Т. А. Мухомевъ

ОБЪВЛЕНИЕ

Подписанный извѣствявамъ на почитаемата публика въ Русе, че отъ 11 Априль т. г. приемамъ да предавамъ частни уроци по французски и Нѣмски языкъ. — Желаящитѣ да ме иматъ за учителъ, могатъ да узнаятъ условията въ Хотель Швайцерь.

Русе 30 Мартъ 1884 г.

Густавъ Лемкъ.

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ:

ЧОРБАДЖИЯТА

Смѣшна позорищна игра въ едно дѣйствио изъ народния ни животъ

Второ издание преработено

ЦѢНА 40 СТ.

Желаящитѣ книгопродавци да иматъ за проданъ отъ тая книжка, нека ни извѣстятъ по колко екз. да имъ испратимъ.

Редакцията.

Русе скоро-печатница на в. „Славянинъ“